

N:o 157.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 17 maj 1905.
— — — — Andra Kammaren den 18 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående fyllnadspension åt tre baningenjörer vid statens järnvägar.

(Statsutskottet utlåtande n:o 115.)

Till Konungen.

Uti en till Riksdagen den 17 mars 1905 aflåten proposition (n:o 104) har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bifogadt utdrag af protokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva, att till enhvar af baningenjörerna Victor Frithiof Westfelt, Sven Gustaf Dahlén och Carl Wilhelm Rudman Bergensträhle finge utbetalas fyllnadspension att, utöfver den pension, hvartill han enligt gällande reglemente för statens järnvägstrafiks pensionsrättning vore vid afskedstagande berättigad, af trafikmedel utgå under hans återstående listid från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked från baningenjörsbefattningen vid statens järnvägar blefve honom beviljadt, med så stort belopp, att hans sammanlagda pension uppginge till 3,840 kronor om året.

Den gjorda framställningen om beviljande af fyllnadspension åt ifrågavarande järnvägstjänstemän har hufvudsakligen grundats därpå, att enhvar af dem mer eller mindre lång tid före sin anställning vid statens järnvägstrafik tjänstgjort vid statens järnvägsbyggnader, hvilken tjänstgöring enligt gällande pensionsreglemente icke får tillgodoräknas för erhållande af pension från statens järnvägstrafiks pensionsinrättning. Med anledning häraf har Riksdagen velat påpeka, att arbetet vid statens järnvägsbyggnader icke på något sätt kan vara att likställa med fast anställning i statens tjänst, utan måste anses vara af helt och hållet tillfällig natur, om det än, såsom fallet är med de personer, som nu äro i fråga, fortfarande en följd af år. Bland tjänstepersonalen vid statens järnvägar och särskildt bland betjäntklassen finnes det säkerligen ett stort antal, som före sin anställning vid järnvägstrafiken under någon tid haft arbete vid statens järnvägsbyggnader. Om i ett fall detta arbete skulle få anses grundläggande för pensionsrätt, finge man därför vara beredd på att anspråk på liknande förmån komme att framställas från många håll. Såsom af det förestående framgår, har Riksdagen dock icke kunnat finna giltiga skäl för bifall till den gjorda framställningen, och får Riksdagen alltså anmäla, att hvad Eders Kungl. Maj:t uti ifrågavarande proposition föreslagit icke vunnit Riksdagens bifall.

Stockholm den 18 maj 1905.

Med undersätlig vördnad.
